

ירושלים, ל' בתשרי תש"ל
12 באוקטובר 1969

מר [REDACTED] היקר,

רק עם שובי מנסיעתי לארה"ב קראתי את מכתבך מי"א בתשרי (23.9.69).
קראתי פעם ופעמיים ולא יכולתי שלא להתרגש מתכנו.

אני מאמינה כי בדברים שכתבת בטאת לא רק את הרגשתך שלך אלא את
הרגשתם של אלפי המשפחות השכולות בארץ כולה. בדברים שהשמעתי בערב
יום הכפורים התכוונתי לנחם ולעודד את המשפחות השכולות והנה נמצאתי אני
מעודדת ומתחזקת מתכן מכתבך. בכח עמידתו של העם הזה הלכתי לשליחות
ובכח סבילותו ומסירותו אנו קיימים כאן ומתייצבים בשער העמים.

הרשה נא לי להצטרף לתפילתך ולחזור על דבריך כי זכרם של הבנים והבנות,
האחים והאחיות, הרעיות והבעלים, שנפלו על מזבח המולדת, ימצא ביטוי בחיינו,
חיי קוממיות ועצמאות בארץ, חיים שיחיו לכולנו מקור לא אכזב של אומץ, עידוד
ותנחומים.

בברכה נאמנה,

גולדה מאיר

[REDACTED]
חל-אביב.